

513 / Divadelní sál v novorenesančním Lázeňském hotelu, 1893-1894.

1892 bělohraďští divadelníci za zvuků Smetanovy Libuše vítězně vtáhli do nové krásné dvorany Lázeňského hotelu. Konečně trvale zakotvili v této vlnité budově, na jevišti o devíti perspektích. Proslov slavného krajana spisovatele Karla Václava Raise vyvolal hlubokou odezvu u všech zúčastněných.

Ze vzpomínek pamětníků.

DS 1922 členem ÚMDOČ. 1938 Bílá nemoc. Hrál se i za války, ale méně představení. 1945 Vzbouření v ústavu šlechticů (A. Braindahl, hra vybrána dlouholetou r. M. Rulfovou, protože nebyli mužští herci). Dále Morálka paní Dulské, Ulička odvahy, Guayana. 1949 div. sál v Lázeňském hotelu, jeviště Raisův OS. Od téhož roku r. V. Babka. 1949 div. festival Raisův Bělohrad k 90. výročí narození K. V. Raise. 2. ročník neměl soutěžní charakter, jen přehlídka souborů LUT. Od 1950 jako DS ZO ROH

Zvláštní číslo k I. Raisovu Bělohradu.

OZNAMOVATEL LÁZEŇSKÉ KOMISE MNV V LÁZNÍCH BĚLOHRADU

Číslo 3.	V Lázních Bělohradě v červnu 1949.	Ročník I.
----------	------------------------------------	-----------

VÁCLAV BABKA:
I. Raisův Bělohrad.
 K trvalému účtění Raisovy památky se bude konati letos v červnu a pak každý rok divadelní festival podkonošského ochotnictva pod jménem Raisův Bělohrad. Krom očekávání se přiblíží k prvnímu festivalu rozrostlo do takové míry, že budeme moci v době od 12. června do 10. července absolvovat patnáct představení velmi dobrých souborů ochotnických, počínaje v to dva soubory profesionální, takže repertoár, který bude předveden, si co do hojnosti a rozmanitosti nijak nezadá s repertoáry velkých divadelních festivalů jinde.

Abyste bylo možno použít jeviště v rozsahu co nejširším, byly v Lázeňském hotelu provedeny rekonstrukční práce v ceně cca 150.000 Kčs a sál bude do festivalu osazen novými pohodlnými křesly v ceně kolem 100.000 Kčs ze zdejšího závodu Cíno. Všechny tyto úpravy prováděl festivalový výbor spolu s Raisovým divadlem, aniž by se dožadovaly podpory veřejnosti ve formě sbírky a pod. Společají se, že veřejnost pochopí důležitost jejich práce pro utváření Raisovy památky i pro propagaci města a lázní, a že pomůže nésti adaptační náklady formou nejnižší. Že si totiž zakoupí předplatné na celý festival. Je třeba zakoupit zhruba 250 míst, aby úspěch celého cyklu pomohl nésti náklady na rekonstrukční práce. Abonentní lístek do každé rodiny, to je obět, kterou žádáme od bělohraďských občanů, aby bělohraďské kulturní podniky měly naplněný stánek v sále Lázeňského hotelu a aby divadelní festival se stal každoroční atrakcí pro návštěvníky z celého Podkrkonoší.

Posuďte sami, stojí-li taková obět zato.

514 / Místní zpravodaj oznámil konání I. Raisova Bělohradu, 1949.

Sdružených komunálních podniků. Do té doby 517 představení (439 her). Po 1954 stagnace. 1956 dramaturgie Pantáta Bezoušek, r. Z. Brožová. 1958 Helenka je ráda. Od 1959 v čele DS E. Černý, organizátor přehlídky DS okr. Jičín, Nová Paka a Vrchlabí. Od 1962 se ODi nehrálo. 90. léta DS. 2001 DS ŠÍRO (Šílení Rodiče).

INFORMACE OÚ pro MČAD zpr. Marie Klůzová. Rkp. 1999. 4 s. kART. DČD II, s. 298; Javorin II, s. 159; Ladecký, s. 135; Tábořský, s. 455-457. JANŮ, Otakar: Rok 1848 v Podkrkonoší. Turnov, Jednota bratrská 1948, s. 56-57.

KRÁLOVÁ, Miroslava: O její práci: Hromada 1995, č. XII, s. 354.

RAIS, Karel Václav: Ze vzpomínek I. Praha 1930, 3. vyd.

ZÍVROVÁ, Lenka: O její práci: Hromada 1996, č. 15, s. 462.

LD ve 30. letech 20. stol. LD v hostinci U Lelků, přes zimu každou neděli, klasické, většinou vlastenecké hry, starší české pohádky, hráli J. Sehnal, O. Březina, p. Oupic. Malými loutkami. Později LD Sokola. Loutky vyřezal uč. Fr. Koubek. Údajně se hrály „modernější hry“. Po zrušení Sokola loutky vráceny F. Koubkovi, který je prodal ONV v Jičíně. Kulisy a další části zůstaly uloženy v šatně za sokolským hřištěm. Když po čase šatny vyhořely, zkáza postihla i části LD. LS KUK, zpočátku hrál pod LS Sekce učitelek MŠ při OPS v Jičíně. Sekce literární a dramatické výchovy pracovala od 1981. 1985 prvně M. Šádková s individuálním výstupem Pohádka z papíru. 1987 Malé pohádky (Černík), 1988 LCH, 1989 a 1990 O malém žlutém kuřátku (Cyferov). LS hrál zástupnými předměty i jednoduchými loutkami. 1998 zal. LS ŠÍRO MŠ, ved. M. Grohová, 6-10 členů, 2x do roka nové představení pro školku i veřejnost. 2000 Tatínku, ta se ti povedla (Svěrák), r. Zívrová, Grohová.

1988 LCH - Sekce učitelek MŠ při OPS, LS KUK Lázně Bělohrad, Černík: Malé pohádky

INFORMACE pro MČAD Jan Merta dle M. Klůzové. Rkp. 2000. PC ART.

LÁZNĚ BOHDANEČ, o. Pardubice

Od 1820 hráli *studenti*, později *KrDO*. 1855-1886 3-5x ročně. 1886-1918 *Občanská beseda Langer*, nazvána podle místního rodáka, básníka a prozaika Josefa Jaroslava Langra (1806-1846). 1887 Naši furianti, Majitel hutí, jh. Rich. Šantrůček. Krátce před 1. svět. v. zah. *DO Sokola*. 1902-1919 *Řemeslnícko-živnostenská beseda*. 1922-1937 *DO DTJ*, 1922-1944 *AFK*. Od 1927 *SDH*, od 1932 nepravidelně *Společenský odbor Československé církve*, za okupace 1938-1945 *NS*, též *žactvo*. Ročně cca 15 her. 1957 Pardubické ochotnické hry, od 1958 jako Langrův divadelní Bohdaneč (LDB), 12 ročníků, poslední 1971. DS Langer Sokola se zúčastnil všech kromě předposledního. 1983 Vdovy, jh. r. VI. Dvořák (z politických důvodů nesměl režisovat ve Východočeském div. v Pardubicích), ocenění v okr. soutěži.

INFORMACE pro MČAD: Místopis okresu zpr. Martina Hloušková, SOKA. Rkp. 1999-2000. 43 s. kART.

CČAD, s. 50, 198; DČD II, s. 291; Vondráček 1957 II, s. 112.

BRONCOVÁ, Dagmar a kol.: Ochotníci, hudebníci a bohdanečtí rodáci.

In: Kniha o městě Lázně Bohdaneč. Praha 1998, s. 70-82. SOKA Pardubice.

DNM: C 12.926, Pl.

MěÚ Lázně Bohdaneč: Kronika Langrových divadelních Bohdančů 1957-1971. SOKA Pardubice: MNV Lázně Bohdaneč, kronika města 1961-1985; OkÚ Pardubice, kn 146, 177, ka 79, 486, 722, 1100: arch. mat. 1872-1947; JNV Pardubice, ka 157, 159, 178: arch. mat. 1946-1950; ONV Pardubice, ka 132, 179, 273: arch. mat. 1945-1961; Sbírka Pl.

1925 zal. LS Sokola. 1955 Ostrov splněných přání (Cinybulk). Přes léto pojezdá scéna.

LOUTKÁŘSKÉ soubory na pardubickém okrese. Podepsáno -jp-. ČsL 1955, č. 10, s. 233, č. 12, s. 279.